

РЕШЕНИЕ

№ 2658

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав**, в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1525** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 24и от ЗЧРБ и е образувано по подадена от А. С., род на 30.01.2004г. , Гражданин на С. жалба срещу Отказ №5364р-1592 от 18.01.20024г. на Зам Директор на Служба Миграция. с твърдения за незаконосъобразност на отказа се иска отмяната му от съда.

В с.з. жалбоподателя, чрез процесуален представител поддържа жалбата на инвокираните в нея основания.

Ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

СГП, уведомени не изпращат представител.

По фактите.

Заявление рег. № 517000-19536/09.11.2023 г. за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република България е подадено на основание чя. чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа “ могат да тмучат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза т чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. “. Заявлението е подадено от работодател „СУИТ 2015” ООД. представлявано от А. С., чрез упълномощено лице В. Ш..

Заявление рег. № 517000-19536/09.11.2023 г., с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 68732/23.11.2023Г. за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ. С писмо УРИ 536400-3488-16.01.24г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище СМ-466/16.01.2024 г, издадено от Агенция по заетостта, свързано с липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за А. С. при работодателя „СУИТ 2015“ ООД, [населено място], [жк], [улица].

Становището е изготвено въз основа на приложените документи към заявлението и допълнително получените в Агенция по заетостта с писмо рег. № М-1230243/28.11.2023г., които са разгледани, но не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на лицето А. С.. З. е информиран с писмо рег. № М-1230242/08.12.2023 г. по описа на Агенция по заетостта /АЗ/, за нередовности по предоставените документи, които не са отстранени както следва: Съгласно изискванията на чл. 24и, ал. 5 т. 5 от ЗЧРБ, при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение се прилагат документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответства на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при публикуване на обявявата.

Имайки предвид изложеното, административния орган е издал Отказ №5364р-1592 от 18.01.20024г. на Зам Директор на Служба Миграция, който се обжалва в настоящото производство.

По приложимото право.

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентен орган – впд директора на Дирекция „Миграция”, съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 3 изр.2 от ЗЧРБ, като за това са приложени съответните заповеди, находящи се на л. 42 и 43 от делото.

Решението е мотивирано от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК – отказ по на основание чл.26, ал.2 ЗЧРБ вр.с чл.24и от ЗЧРБ. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно приложението на основанието по чл.26, ал.2 ЗЧРБ вр. чл.24и ЗЧРБ.

В § 3а от ДР на ЗЧРБ е дадено легално определение на "Разрешение за пребиваване", според която то е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) No 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

Спорът между страните е съсредоточен върху това, доколко с представеното от молителя в административното производство заверено копие от Нотариус на Диплома за завършено средно образование, на л.16 от делото е изпълнено изискването на закона по чл. 24и, ал.5, т.5 ЗЧРБ в частта относно представяне на документ за средно образование легализиран по съответния ред.

Видно от законовия текст на т.5 от чл.24и, от страна на жалбоподателя в рамките на административното производство следва да бъдат представени следните документи : “за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1.” ; Въведеното от законодателя изискване за легализация на документ, означава този документ да е заверен от страната по произход, да е преведен на български език от заклет преводач и подписан от преводача, да е заверен от Дирекция “К. отношения” на Министерство на външните работи или от български нотариус. Видно от представения документ, същият съгласно отбелязаното на печата на Нотариуса - л. 17 от делото, е удостоверен чрез подписа на Нотариус Д. С., като препис снет от оригинала на официален документ. Ето защо, като е приел, че жалбоподателя не е изпълнил едно от законовите изисквания на т.5 от чл.24и на ЗЧРБ, административния орган е приложил правилно закона и неговия акт не страда от твърдения в жалбата порок.

Само с оглед изчерпателност следва да се посочи, че видно от административната преписка, изискването на чл. 24и, ал.5, т.5 ЗЧРБ по отношение на останалите документи относно представяне на легализиран превод на същите е било спазено от жалбоподателя - напр. находящото се на л. 32-33 от делото Удостоверение издадено от Основен съд в Д., Република С..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, следва жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. С., род на 30..01.2004г. , Гражданин на С. срещу Отказ №5364р-1592 от 18.01.20024г. на Зам Директор на Служба Миграция.

ОСЪЖДА А. С., род на 30..01.2004г. , Гражданин на С. да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: